

Ministeren for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Retsudvalg
Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug
og Fiskeri

København, den 20. september 2013
Sagsnr.: 19180
Dok.nr.: 979361

Til Rets- og Fødevareudvalg

Ved lov nr. 717 af 25. juni 2010 indførtes den såkaldte forbudsordning på hundeområdet, et forbud mod avl og besiddelse af 13 hunderacer. To af racerne, tosa inu og pit-bull-terrier har dog været forbudt siden 1991. Justitsministeriet fastsatte i bemærkningerne til loven, at forbudsordningen skulle evalueres efter 3 år. Efter lovens ikrafttræden fastsatte Justitsministeriet en såkaldt observationsliste indeholdende 12 hunderacer, der har sådanne egenskaber, at det ved evalueringen af hundeloven burde overvejes, om disse racer også burde forbydes. Justitsministeriet ville, jf. bemærkningerne til loven, på baggrund af evalueringen udarbejde en redegørelse om forbudsordningen. Denne redegørelse skulle sendes til Folketingets Retsudvalg.

Dyrevelfærdsområdet, og dermed også hundeloven, blev ved kongelig resolution overflyttet fra Justitsministeriet til Fødevareministeriet i december 2011. Fødevareministeriet finder, at også Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri bør modtage ministeriets redegørelse vedrørende forbudsordningen.

I foråret 2013 besluttede den tidligere fødevareminister, at også lovens bestemmelse om skambid skulle evalueres. Fødevareministeriet finder, at det vil være hensigtsmæssigt såfremt udvalgene også modtager evalueringen af bestemmelsen om skambid.

Vedlagt nærværende redegørelse er derfor de to evalueringer af henholdsvis forbudsordningen og bestemmelsen om skambid.

Forbudsordningen

På baggrund af hundelovens bemærkninger anmodede Fødevareministeriet Københavns Universitet om at foretage en evaluering af hundelovens forbudsordning.

Ved evalueringen har der været adgang til et meget sparsomt datamateriale, både fordi der foreligger ganske lidt viden om de forbudte hunderacers bidmønster før hundelovens ikrafttræden, men hovedsagelig fordi hundeloven kun er 3 år gammel. Det medfører, at den fulde effekt af loven formentlig først kan forventes, når de sidste hunde af forbudte racer, som fortsat kan holdes lovligt i medfør af lovens overgangsordning, er afgang ved døden.

Københavns Universitets konkluderer, at hundeloven har haft som konsekvens, at mængden af nyregistreringer af de forbudte hunderacer er mindsket. Derimod kan der ikke, i det indsamlede datamateriale, findes stærke beviser på, at forbudsordningen har haft som konsekvens, at antallet af bid på mennesker og hunde er mindsket i Danmark. Ifølge undersøgelsen tyder meget således på, at bidskader forårsaget af de forbudte racer i Danmark udgør en lille del af bidskader på mennesker. Hvorvidt de forbudte racer af kamphundtypen forårsager flere bidskader på hunde end andre racer, er mere

uklart, men det vurderes ikke, at forbuddet har ført til et markant fald i antallet af bidskader på hunde.

Det konkluderes desuden, at det ikke ud fra undersøgelsens resultater kan udelukkes, at racer, der er store, muskuløse og avlet til at kæmpe eller forsvare, udviser en anden type aggression end mange andre hunderacer, og at de derfor kan være potentielt mere farlige for både mennesker og hunde, når de angriber. Der findes dog ikke entydige beviser på, at racerne på forbudslisten er mere aggressive eller farlige end andre ikke-forbudte racer.

Københavns Universitet pointerer, at mellem 55 og 64 % af både hundeejere og ikke-hundeejere i en panelundersøgelse, gennemført som led i evalueringen, er enten enige eller meget enige i, at visse racer bør være forbudte.

Fødevareministeriet finder samlet set ikke anledning til at foreslå ændringer i forbuddet mod 13 hunderacer og krydsninger, hvori disse racer indgår. Efter Fødevareministeriets opfattelse er der ikke et tilstrækkeligt stærkt grundlag – hverken fagligt eller statistisk – for at ophæve ordningen, også når henses til, at der ikke er konsensus blandt adfærdsforskere om, hvorvidt der findes racer, der er avlet til at angribe artsfæller. Fødevareministeriet har i den forbindelse særligt lagt til grund, at det hensyn til borgernes sikkerhed og tryghed, der lå til grund for indførelsen af forbudsordningen, fortsat er lige så væsentligt at varetage i dag. Panelundersøgelsen gennemført i forbindelse med evalueringen fra Københavns Universitet viser, at der er bred enighed om, at der bør være en forbudsordning, hvilket indikerer, at forbudsordningen skaber tryghed blandt både hundeejere og borgere uden hund. Samtidig anses det for sandsynligt, og det kan i hvert fald ikke udelukkes, at en ophævelse af forbuddet mod de 13 hunderacer og krydsninger, hvori disse racer indgår, vil få antallet af denne type hunde til at stige igen. Dette ville kunne medføre, at der på sigt ville forekomme flere bidskader forårsaget af disse hunde. Fødevareministeriet bemærker i den forbindelse, at tal indhentet fra Justitsministeriet til brug for evalueringen af hundeloven viser, at der er aflivet 157 hunde, fordi de har skambidt. Ud af disse omhandler 66 sager hunde af racer, der figurerer på forbudslisten. Dermed udgør sager om forbudshunde, der skambider, over 40 % af det samlede antal sager om skambid, hvilket er bemærkelsesværdigt, eftersom det fremgår af evalueringen, at der er sket et markant fald i antallet af forbudte hunde samt i forhold til at de forbudte racer udgør en lille del af den samlede hundepopulation.

Dermed lægger lovforslaget op til, at forbudsordningen fastholdes.

Skambid

Til at foretage evalueringen af skambidsbestemmelsen i lovens § 6, stk. 5, nedsatte Fødevareministeriet primo 2013 en arbejdsgruppe om skambid. Arbejdsgruppen blev nedsat med henblik på at komme med anbefalinger om, hvordan episoder med hunde, der bider, håndteres bedst muligt.

Arbejdsgruppen bestod af repræsentanter fra Fødevarestyrelsen (formand), KU SUND, Den Danske Dyrlægeforening, Danmarks civile Hundeførerforening, Dansk Kennel Klub, Det Veterinære Sundhedsråd, Retslægerådet og Lægeforeningen.

Arbejdsgruppen anbefaler, at der fremover anvendes en patologisk (fysisk) definition af skambid, som præciserer den gældende definition, at bestemmelsen om skambid i loven ændres, således at det fremgår, hvilke typer af adfærd en hund skal have udvist, for at der kan være tale om skambid, og at der indsættes hjemmel til at politiet og besidderen, i modsætning til i dag, kan anmode om inddragelse af en sagkyndig undersøgelse, inden der træffes afgørelse om aflivning i skambidsager.

Arbejdsgruppen anbefaler i øvrigt, at der ikke gøres forskel på, om en hund bider en anden hund eller et menneske, hverken fysisk eller i forhold til hvor strafværdigt forholdet skal anses for at være. Dette er begrundet i, at de fysiske skader vil være de samme, uanset om det er et menneske eller en hund, der er blevet bidt, og ligeledes vurderer arbejdsgruppen, at der ikke er forskel på den aggression som hunde udviser uanset om det er en anden hund eller et menneske, de bider.

Fødevareministeriet kan samlet set tiltræde Arbejdsgruppens anbefalinger, og foreslår derfor hundeloven ændret i overensstemmelse hermed.

Med venlig hilsen

Karen Hækkerup